

ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΧΝΗΣ ΚΤΕ

ΝΙΚΗ ΚΑΝΑΓΚΙΝΗ
Τ Ο Π Ι Σ Ε Ρ Ι

ΑΘΗΝΑ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 69

This show, devoted exclusively to tapestry, aims at presenting a body of work, a set of problems, I might say, in which I have been engaged for the last three years or so, and always in close relation to painting proper. These problems emerged long before I had acquired any special knowledge of the technique of tapestry work. I became interested in tapestry after visiting various museums with Coptic art and exhibitions of modern tapestry. Later, on the occasion of an extensive exhibition of French tapestry in London, this interest began to take a more concrete form. The French exhibition was a truly important presentation of the works of many well-known painters, translated into tapestries with impressive accuracy and amazing technical skill. When looking at some of these works from a distance, one had the impression that one was looking at a real painting; one could even discern the natural characteristics of the media used in painting, one could distinguish the various nuances, the differentiation achieved in the colour image by media such as oil-colour, poster-colour, water-colour, ink. One could perceive the stroke of the paint-brush, the accidental trickle of paint, and several other features that are only to be found in painting. This naturally aroused great admiration for the tapestry craftsman, the consummate technician, who must have spent a great number of years at his loom to reach this degree of skill. One could not help appreciating as well the craftsman's effort to transfer the painting so faithfully into the medium of tapestry, with all the details I have just mentioned. However, one also had the impression that all this had very little relevance to the actual material of tapestry: threads. Every material is autonomous, with possibilities that are exclusively its own. It is with this basic conviction that I ventured into tapestry. I have always had the urge to discover the simple, essential function of each material and the processing of its inherent possibilities.

I have shown my work in this field on three occasions until now: first in 1962, at a one-man show of paintings in Rome; then in 1965, at a one-man show of paintings at the Merlin Gallery, Athens; and during the same year, at the second International Biennale of tapestry at Lausanne. The gallery of the Centre of Applied Technology, which has so kindly opened its doors to me, is now housing the total bulk of my tapestry work for the first time.

NIKI KANAGINIS

Ἡ ἔκθεση αὐτή, ἀποκλειστικά ἀφιερωμένη στήν tapisserie, ἔχει σάν σκοπό τήν παρουσίαση μιᾶς δουλειᾶς, ἐνὸς προβληματισμοῦ θά ἔλεγα, πού μ' ἀπασχόλησε τρία περίπου χρόνια, παράλληλα πάντα καί σ' ἄμεση σχέση μέ τή ζωγραφική. Ὁ προβληματισμός ἄρχισε χωρίς ιδιαίτερη εἰδίκευση καί γνώση τῆς τεχνικῆς τῆς tapisserie. Τό ἐνδιαφέρον ξεκίνησε βλέποντας σέ διάφορα μουσεῖα τά κοπτικά καί ἐκθέσεις σύγχρονης tapisserie. Ἀργότερα, μέ τήν εὐκαιρία μιᾶς μεγάλης ἐκθέσης γαλλικῆς tapisserie στό Λονδίνο, τό ἐνδιαφέρον ἄρχισε νά γίνεται πιό συγκεκριμένο. Ἡ ἔκθεση ἐκείνη ἦταν μιᾶ πραγματικά ἀξιόλογη παρουσίαση τῶν ἔργων πολλῶν γνωστών ζωγράφων, πού εἶχαν μεταφερθῆ σέ tapisserie μέ ἀξιοθαύμαστη ἀκρίβεια καί ἐκπληκτική τεχνική. Βλέποντας ἀπό κάποια ἀπόσταση μερικά ἀπό τά ἔργα αὐτά εἶχε κανεῖς ἀπόλυτα τήν αἴσθηση ἐνός ζωγραφικοῦ πίνακα, διακρίνοντας ἀκόμα καί τίς φυσικές ἰδιότητες τῶν ὀλικῶν πού μεταχειρίζεται ἡ ζωγραφική, σέ σημεῖο πού νά ξεχωρίζονται ὡς καί οἱ διαφορές πού δημιουργοῦν στή χρωματική εἰκόνα τά διάφορα ὀλικά, ὅπως τό λάδι, ἡ τέμπερα, ἡ ἀκουαρέλλα, τό μελάνι. Μποροῦσε κανεῖς νά διακρίνει ἀποτύπωμα πινέλλου, τυχαῖο τρέξιμο μπογιᾶς καί διάφορα ἄλλα στοιχεῖα ἐντελῶς ζωγραφικά. Ὅλα αὐτά προκαλοῦσαν δικαιολογημένα μεγάλο θαυμασμό γιά τόν τεχνίτη ὕφαντή, τέλειο ἐκτελεστή, πού θά εἶχε ξοδέψει ἄρκετά χρόνια τῆς ζωῆς του μπροστά στόν ἀργαλειό. Ἐκτιμοῦσε κανεῖς ἀκόμα τήν προσπάθεια νά μεταφερθῆ πιστά τό ζωγραφικό ἔργο στήν ὕφανση, μ' ὄλες τίς λεπτομέρειες πού ἀναφέρθηκαν πιό πάνω, εἶχε ὅμως συγχρόνως τήν αἴσθηση πῶς ὅλα αὐτά δέν εἶχαν σχεδόν καμιᾶ σχέση μέ τό ὀλικό τῆς tapisserie, τίς κλωστές. Κάθε ὀλικό εἶναι αὐτόνομο μέ τίς ἀποκλειστικά δικές του δυνατότητες. Μ' αὐτή βασικά τή σκέψη ξεκίνησα. Ἐπιθυμία μου ἦταν πάντα ἡ ἀνακάλυψη τῆς ἀπλῆς λειτουργίας τοῦ ὀλικῶ καί ἡ ἐπεξεργασία τῆς δυνατότητας πού ἔχει αὐτό καθαυτό.

Ὡς τώρα παρουσίασα τρεῖς φορές δείγματα αὐτῆς μου τῆς δουλειᾶς : Τό 1962 σέ ἀτομική ἔκθεση ζωγραφικῆς στή Ρώμη, τό 1965 σέ ἀτομική ἔκθεση ζωγραφικῆς στήν Γκαλερί Μέρλιν καί τόν ἴδιο χρόνο στή δεύτερη διεθνή Biennale τῆς tapisserie στή Λωζάννη. Ἡ αἴθουσα τοῦ Κέντρου Τεχνολογικῶν Ἐφαρμογῶν, πού εὐγενικά μοῦ παραχωρήθηκε, φιλοξενεῖ τώρα γιά πρώτη φορά τό σύνολο τῆς δουλειᾶς μου στήν tapisserie.

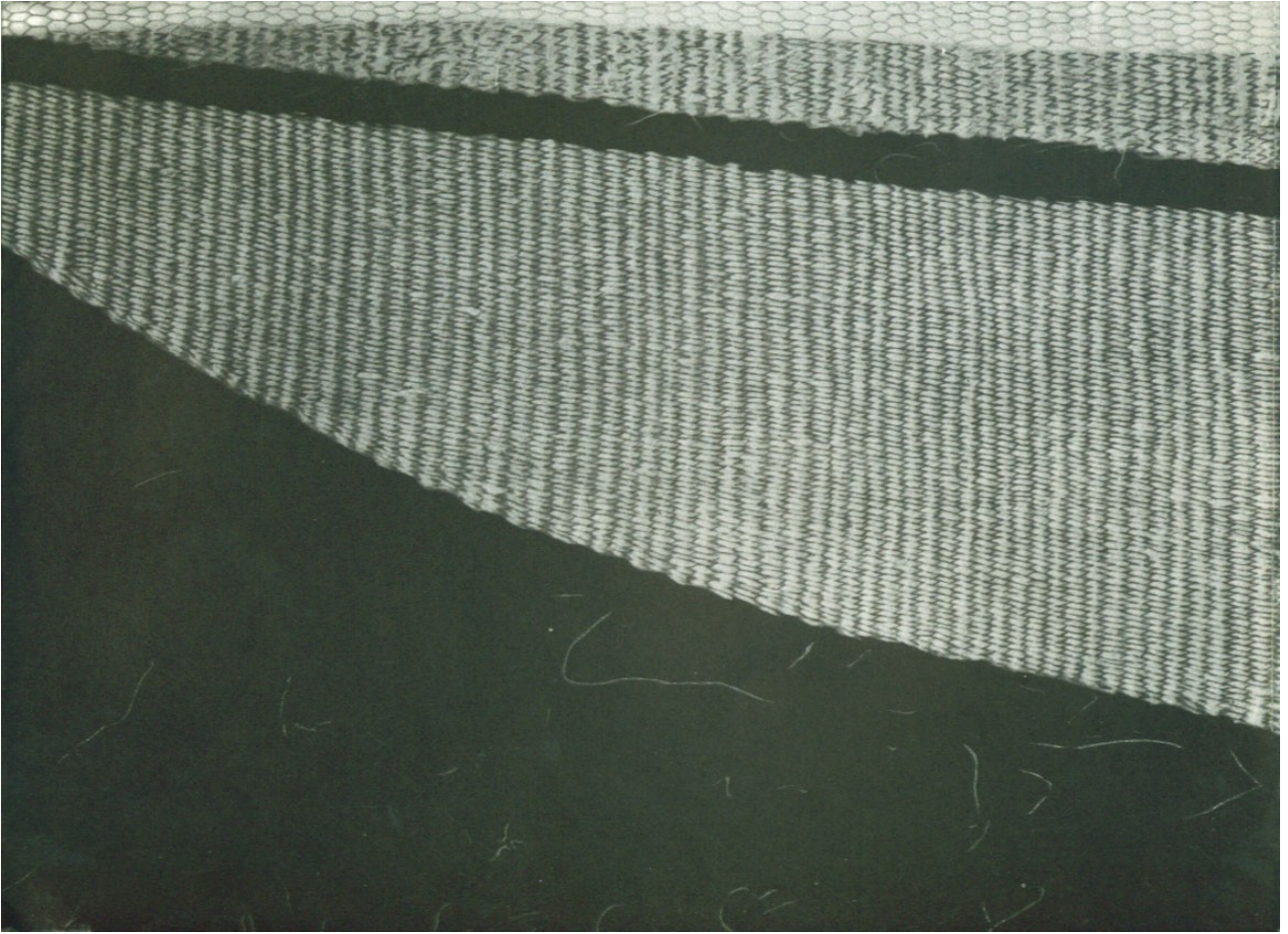
NIKH KANAΓKINH

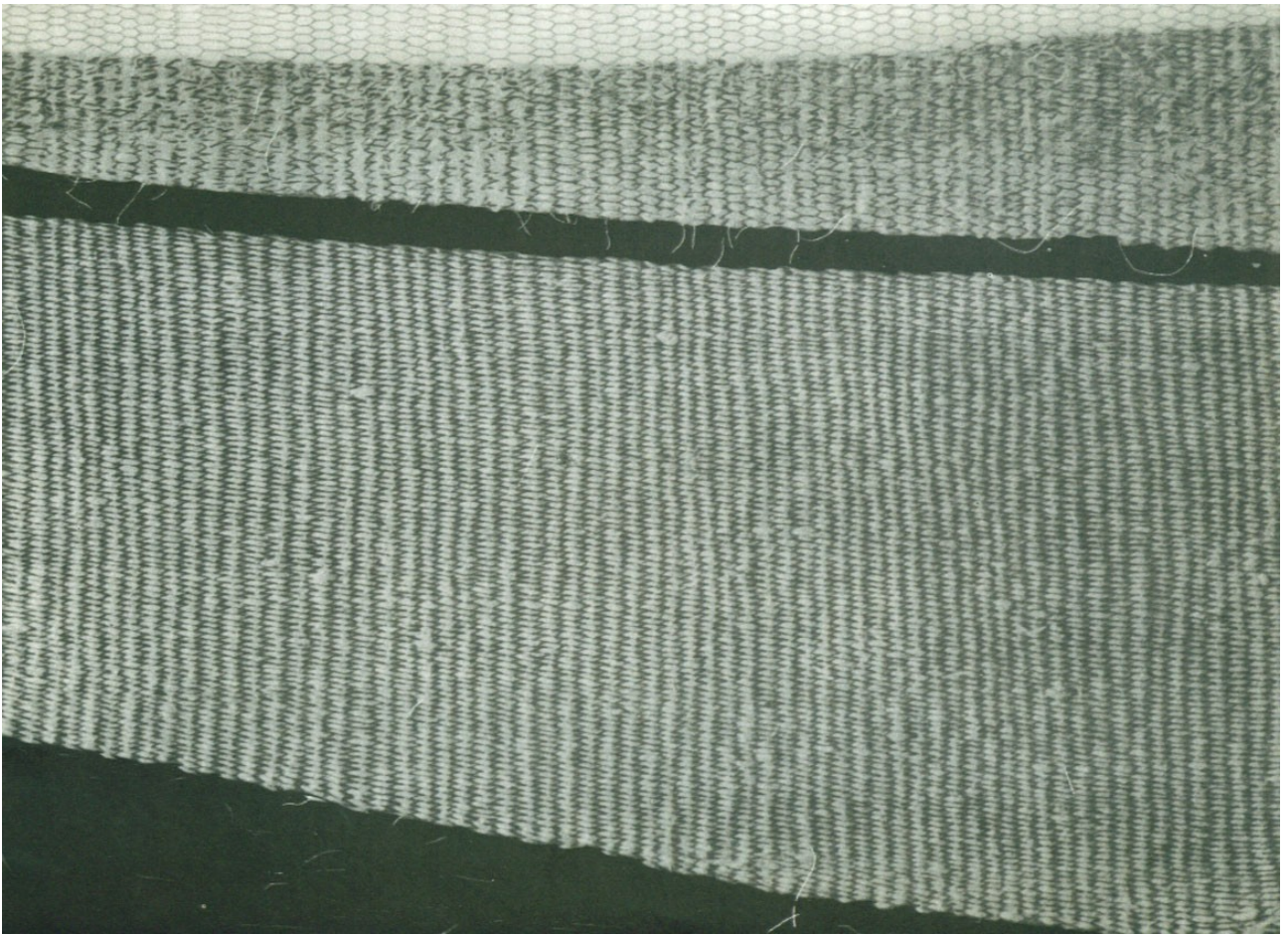
CENTER OF APPLIED TECHNOLOGY
ART GALLERY KTE

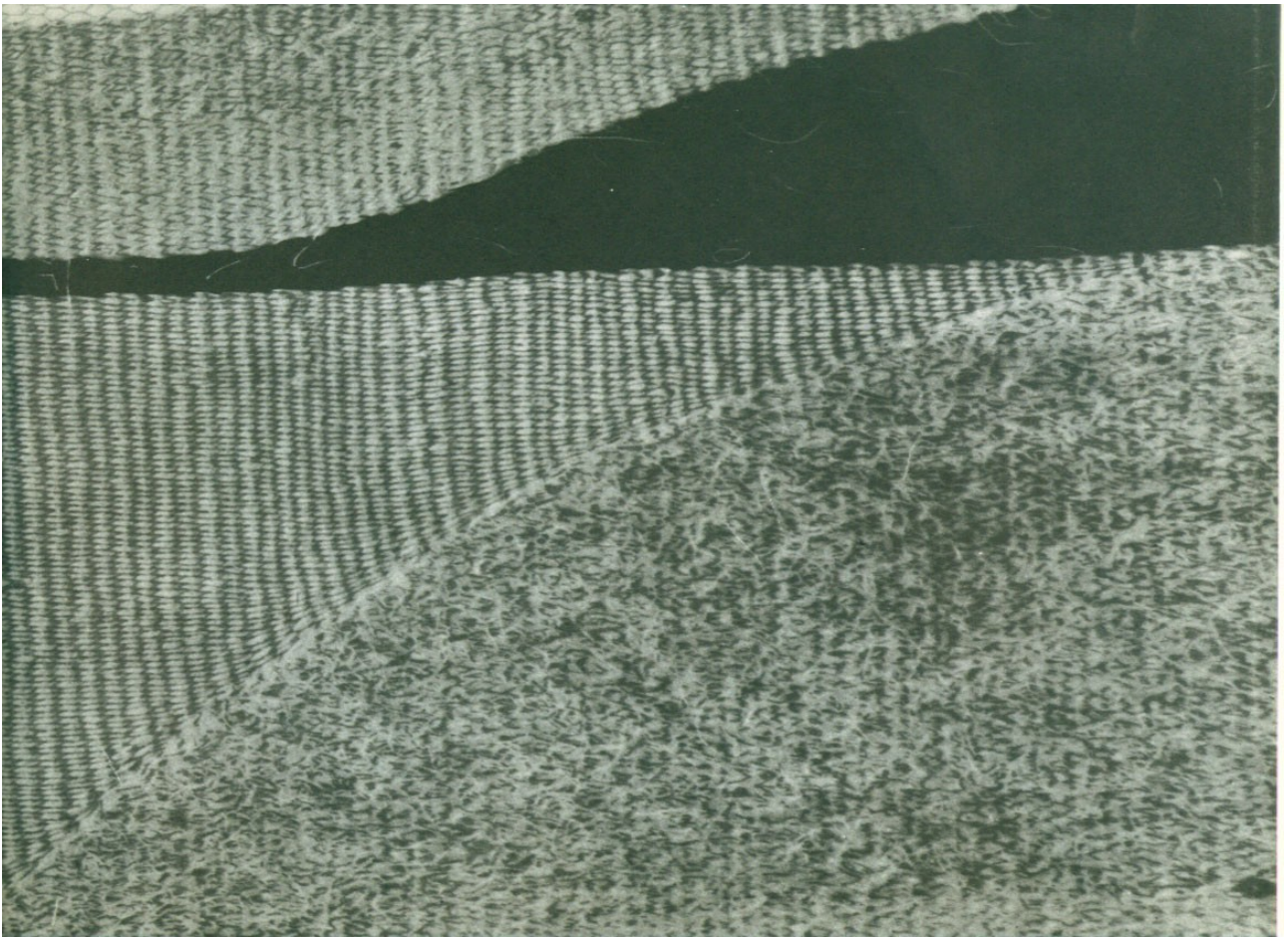
NIKI KANAGINIS
T A P E S T R Y

ATHENS FEBRUARY 6 - MARCH 6 - 69

Τὸ Κέντρο Τεχνολογικῶν Ἐφαρμογῶν ἔχει τὴν τιμὴ νὰ Σᾶς προσκαλέσῃ τὴν Πέμπτη 6 Φεβρουαρίου 1969 ὥρα 20 στὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ἔργων tapisserie τῆς Νίκης Καναγκίνη, στὴν Αἴθουσα Τέχνης Κ.Τ.Ε., Σκαραμαγκᾶ 5 (ἀπὸ Πατησίων 59), Μουσεῖο.

Ἡ ἔκθεση θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου ἕως 6 Μαρτίου. Θὰ εἶναι ἀνοικτὴ κάθε μέρα, ἐκτὸς ἀπὸ Κυριακὲς καὶ ἑορτές. Ὡρες: 10-13, 18-21.

